

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1644. usque ad annum 1651

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 90119177

§. 70. Nova Independentium factio in Angliæ Regno exorta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67359)

§. LXX.

Sæc. XVII.
A. C. 1645.*Nova Independentium factio in Angliæ Regno exorta.*

Postquam rebelles utriusque Curia
Senatores tam Regiæ auctoritatis,
quam Episcopalis jurisdictionis jugum
impune excusserant, ac sibi metipsis po-
liticum, Ecclesiasticumque Regimen
novis legibus immutandi potestatem ar-
rogaverant, tandem ipsimet inter se
dissidere, seque in duas factiones scin-
dere cæperant, monstrorum more,
quæ dum pariunt, nova monstra inter
se inimica progerminant. Hucusque
depressa Episcopali factione, præva-
luit sola Puritanorum, seu *Non-Confor-*
mistarum secta; qui etiam *Presbyteriani*
vocabantur, eo quod Episcoporum loco
Presbyteria, classes seu Synodos ex
profanis & Ecclesiasticis conflatas erexe-
runt, eisque in res Sacras inspectionis
auctoritatem concessere. Ex his *Inde-*
pendentium prorupit factio. Hi primo
Congregationistæ vocabantur, quia non
modo Episcopalem dignitatem & Hie-
rarchiam Ecclesiasticam averfantur,
sed ipsum etiam Monarchicum regimen
respuentes, Reipublicæ formam inve-
hunt, atque in rebus sacris omnem ab
Ecclesiis & Synodis dependentiam, &

Breverleg.
Examen de
Independt.
Hornius hist.
Eccl. p. 47.
pag 436.
Rapin hist.
d' Angl. l. 21.
p. 552.

Sæc. XVII. subordinationem condemnant, atque
A. C. 1645 introducta omnium Ministrorum æqua-
 litate, necnon abrogata eorum voca-
 tione legitima tradunt, quod quivis ex
 se docendi, prædicandi, sacras literas
 juxta capacitatem sibi a Deo datam in-
 terpretandi, publice orandi, fratres
 suos hortandi facultatem jusque ha-
 beat: Hujus monstri origo repetenda
 est ab infernali petulantia, qua ex Par-
 lamento nonnulli non modo cum ceteris
 Presbyterianis Regiam potestatem
 imminuere, sed ipsam etiam Monar-
 chiam in Rempublicam convertere,
 jam anno priori moliebantur; cum ergo
 hi ceteros Anglos, Scotosque præci-
 pue vero Clericos huic consilio adver-
 sari nossent, hinc Cleri auctoritatem
 destruere intenti, eos omnino neces-
 sarios non esse, illorumque vocatio-
 nem haud firmo inniti fundamento do-
 cuerunt Huic factioni jam præluse-
 rant Gordwinus, Nyeus, Brigdeus,
 Sympson & Burroughsius, qui con-
 scientiæ libertate fruendi obtentu in
 Hollandiam transmigrarunt, comperta
 autem Regiæ & Episcopalis auctori-
 tatis abolitione in Angliam reversi, li-
 berum sui cultus exercitium, toleran-
 tiamque petierunt: aucto demum su-
 rum numero sensim ipsam Parlamenti
 seu Presbyterianorum potentiam po-
 pulo

pulo suspectam reddere machinabantur: Sæc. XVII.
Non deerant ipsis potentes hujus con- A. C. 1645.
fili executores, quos inter præcipuus
erat Oliverius Cronwellus, qui utrius-
que Curix Senatores seu Parlamentum
de male administrato Regno, concita-
tis belli tumultibus, & privato com-
modo ac questu per suos Emissarios pa-
lam arguebat, omnesque Parlamenti
Patres a politicis & militaribus officiis
excludere, suæque factionis Viros sub-
rogare nitebatur: Die igitur nona De-
cembris anni prioris idem Cronwellus
in inferiori Curix Senatu pro illorum
exclusionem, & nova militiæ norma per-
orabat; reclamabant quidem Proceres,
annuebant tamen Senatores, qui Cron-
wellum Presbyterianæ factioni oppido
addictum rati, eundem supremum Equi-
tatis Præfectum nominarunt, dato di-
plomate, in quo consueta hæc verba,
pro securitate Regiæ Personæ omitti vo-
luerunt: Fairfaxio autem supremum
exercitus regimen contulere, & Tri-
bunos Cronwello propensos, dimissis
Puritanis subrogarunt. Ita hi suam
auctoritatem ipsimet in factionem sibi
inimicam transfudere, & tragicis ini-
tium dederunt fati, quæ postmodum
per plures annos Angliæ Regnum con-
cusserunt: Quam nociva autem tam
Reipublicæ quam Ecclesiæ fuerit nova
hæc

Sæc. XVII. hæc Independentium secta, fusius de A. C. 1645. scribit Hornius in sua Historia, & luculenter testantur innumeræ hæreses, & cædes, quibus postea Angliæ Regnum funestabatur.

§. LXXI.

Caroli I. Regis copiæ iterata clade a rebellibus fusæ.

Rusworth.
Vol. 6. p. 27.
Mem. de'
Witlock
pag. 146.

Igitur Thomas Fairfaxius pro commissa sibi auctoritate Cronwello negotium dabat, ut Robertum Palatinum Principem, ne cum bis mille Equitibus sese Regiis copiis jungeret, præpediret, qui etiam prope Oxonium fuso regio Equitatu Bencklingtoniam arcem occupavit, illam Windebankio juniore ad primam provocationem dedente, quem postea Rex ob ignaviam suam glande trajici jussit. Sub idem tempus Marmaducus Fairfaxium non sine clade a Pontefracti obsidione repulit, huicque urbi suppetias intulit, Robertus vero Princeps rebellium agmen Ledburii fudit. Prospero hoc armorum successu animatus Carolus Rex, ipsemet cum exercitu suo Licestriam movit, hancque urbem vi occupavit, promotisque castris Oxonium contendit, ut hanc urbem a Fairfaxio cinctam obsidione liberaret; postquam vero hunc

omissa